

זֶהַר הַשַּׁבָּת

פֶּרֶק ו'

פְּרָשִׁיּוֹת

תּוֹלְדוֹת - בַּמִּדְבָּר

בְּרַפְת הַבַּיִת עַל יְדֵי הַקְּהוֹשׁ

וְשִׁבַח הַשַּׁבָּת

פָּרָק ו'

- סא ..... כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה
- סא ..... לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָךְ.
- סא ..... עֲשֶׂה דְבָרִים הַצְּרִיכִים לְכוֹס שֶׁל בְּרָכָה
- סב ..... מַעֲלַת הַיּוֹם
- סב ..... קְדוּשָׁה שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת
- סג ..... גִּסּוּחַ הַקְּדוּשָׁה
- סג ..... קְדוּשַׁת הַיּוֹם
- סג ..... קְדוּשַׁת הַיּוֹם
- סג ..... עֲדוּת עַל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית
- סד ..... טְעִימַת הַמַּאֲכָלִים
- סד ..... הַכְרֹז שֶׁבְּכִנְיַסַּת הַשַּׁבָּת
- סד ..... רְשׁוּת הַנְּשִׂמָה לְבָרֶךְ
- סה ..... יוֹם הַנְּשִׂמוֹת
- סו ..... יוֹצֵר אֹר
- סו ..... תְּשַׁבְּחוּת הָעוֹלָם הַבָּא
- סו ..... תְּשַׁבְּחַת עַל תְּשַׁבְּחַת
- סו ..... עֲלִית הַתְּשַׁבְּחַת לְמַעַלָּה
- סז ..... הַתְּשַׁבְּחַת שְׁעוֹלָה עַל כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת
- סז ..... יְהוּדִים חוֹשׁוּ וְהִנְצִלוּ
- סח ..... עֶרְכָּה שֶׁל שְׁעָה

לְהַזְכִּירְכֶם,

יְשִׁנָּה חֲלוּקָה נּוֹסֶפֶת לְג' סְעוּדוֹת שֶׁל שַׁבָּת:

- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [א-ח] לְסְעוּדָה הָרִאשׁוֹנָה: זְפִים כז-פד.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [ט-טז] לְסְעוּדָה הַשְּׁנִיָּה: זְפִים פה-קמ.
- שְׁמוֹנֵה פְּרָקִים [יז-כד] לְסְעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית: זְפִים קמא-קצח.

כוס של ברכה (תקוני זהר, ב, ב)

וְלֹא לְמַגְנָא תְקִינּוּ בְכוֹס דְּמַרְכָּה אוּף
הַכִּי הַדְּחָה וְשְׂטִיפָה, הַדְּחָה
מִבְּפָנִים שְׂטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַהוּ תּוֹכוֹ
כְּבֵרוּ, וְרָזָא דְמִלְהָ וְטַהֲרוּ וְקַדְשׁוּ (ויקרא
טז יט), וְכַד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְכִיָּא
מִלְּגָאוּ וּמִלְּכַר, שְׂרִיא תַמְן חֲכָמָה, דְּאִתְמַר
בְּה (משלי ח כב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ
קִנְיֵי אִיהוּ קִנְקֵן וְדָאִי, וְאִם הָאִי קִנְקֵן
אִיהוּ דְכִיָּא, אִתְמַר בֵּיה וְנִקְהָ, וְאִם לֹא
לֹא יִנְקָה כָּל הַנוֹגֵעַ בְּה (שם ו כט).

להניח ברכה אל ביתך

וְקִנְקֵן דְּבַר נֶשׁ דָּא אִתְתָּא, וְאִיהוּ כּוֹס,
הַכִּי צְרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה, אִם
הִיא כּוֹס דְּבְרָכָה, וְעֵלָה אִתְמַר (יחזקאל מד
ז) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא
אִתְקְרִיאַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה, וְיִין דִּילָה עֲלֵיהָ
אִתְמַר (משלי לא ו) תִּנּוּ שֶׁכֶר לְאוֹבֵד וְיִין
לְמַרִי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָה אִינּוֹן
אֲשֶׁפּוֹלוֹת מְרוֹרוֹת, אֲבָל יִין דְּכוֹס דְּבְרָכָה
עֲלֵיהָ אִתְמַר (תהלים קד טו) וְיִין יִשְׂמַח לְבַב
אֲנוּשׁ דִּתַּמְן פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרִים מִשְׂמַחֵי
לֵב (שם יט טו), דְּאִינּוֹן אֲשֶׁפּוֹלוֹת דִּילָה.

עשרה דברים הצריכים לכוס של ברכה (תקוני

פ"ד, ב)

וְאִיהִי כּוֹס דִּינּוֹן, דְּאִיהוּ יִין חוֹשְׁבֵן סו"ד
מִן יְסוּד, וְצְרִיךְ בֵּיה עֲשְׂרָה
דְּבָרִים כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין,
וְאִינּוֹן כְּחֻשְׁבֵן י' מִן יְסוּד, וְאִינּוֹן עֲטוּר
וְעֲטוּף הַדְּחָה וְשְׂטִיפָה ח"ו וּמִלְּא, מְקַבְּלוּ
בְתַרֵּי יְדוּי וְנוֹתְנוּ בְיַמִּין, וְיַהִיב עֵינָיו בֵּיה,
וּמִסְלָקוּ מִן הַקְּרַקַע טַפָּח, וּמִשְׁגְּרִיה
בְּמַתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתָה, עֲטוּר מִסְטְרָא
דְּעֲטָרָה דְּבְרִית מִילָה, עֲטוּף עוֹטָה אוּר

כוס של ברכה

וְלֹא לְחִנָּם תִּקְנוּ כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה אֶף כֹּךְ
הַדְּחָה וְשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים וְשְׂטִיפָה
מִבְּחוּץ, לְהִיּוֹת תּוֹכוֹ כְּבֵרוּ, וְסוּד הַדְּבַר -
וְטַהֲרוּ וְקַדְשׁוּ, וְכַאֲשֶׁר הִקְנֵקוּ, שֶׁהוּא לֵב זָךְ
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, שׁוֹרָה שֶׁם חֲכָמָה, שְׂנַאֲמַר
בְּה יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ, קִנְיֵי הוּא קִנְקֵן
וְדָאִי, וְאִם הִקְנֵקוּ הִזָּה הוּא זָךְ, נֶאֱמַר בּוֹ
וְנִקְהָ, וְאִם לֹא, לֹא יִנְקָה כָּל הַנוֹגֵעַ בְּה.

להניח ברכה אל ביתך

וְקִנְקֵן שֶׁל אָדָם זוֹ הָאִשָּׁה, וְהוּא כּוֹס, כֹּךְ
צְרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה, אִם הִיא כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה, וְעֵלָה נֶאֱמַר, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ,
וְאִם לֹא, נִקְרָאת כּוֹס הַתְּרַעְלָה, וְעַל הַיִּין
שְׁלָה נֶאֱמַר תִּנּוּ שֶׁכֶר לְאוֹבֵד וְיִין לְמַרִי נֶפֶשׁ
וְכוּ'. הַשְּׂדִים שְׁלָה הֵן אֲשֶׁפּוֹלוֹת מְרוֹרוֹת,
אֲבָל הַיִּין שֶׁל כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה עֲלָיו נֶאֱמַר
וְיִין יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ, שְׂשֵׁם פְּקוּדֵי יְהוּ"ה
יִשְׂרִים מִשְׂמַחֵי לֵב, שֶׁהֵם הָאֲשֶׁפּוֹלוֹת שְׁלָה.

עשרה דברים הצריכים לכוס של ברכה

וְהִיא כּוֹס שֶׁל יִין, שֶׁהוּא יִין חֻשְׁבֵן סו"ד
מִן יְסוּד, וְצְרִיךְ בּוֹ עֲשְׂרָה דְּבָרִים, כְּמֹ
שֶׁבְּאַרוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהוּן כְּחֻשְׁבֵן י'
מִן יְסוּד, וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף, הַדְּחָה וְשְׂטִיפָה,
ח"ו וּמִלְּא, מְקַבְּלוּ בְשִׂתֵי יְדָיו וְנוֹתְנוּ בְיַמִּין,
וְנוֹתְנוּ עֵינָיו בּוֹ, וּמִסְלָקוּ מִן הַקְּרַקַע טַפָּח,
וּמִשְׁגְּרוּ בְּמַתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד
שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל בְּרִית מִילָה, עֲטוּף, עֲטָה
אוּר כְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא עֵנִי שְׂאִין לוֹ אֶלָּא

רביעית לוג, שהיא השעור של האות ד', נאמר תפלה לעני כי יעטר, הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ, וסוד הדבר - וטהרו וקדשו.

מעלת היום

היום הזה מתעטר בשבעים עטרות, והשם העליון הקדוש נשתלם בכל הצדדים, וכך הדרגות מוארות, והכל בשמחת הברכות ובקדושה על קדושה ותוספת של קדושה.

קדושה של ערב שבת

קדושה של ערב שבת זוהי קדושה של שבת בראשית. שהרי מתקדש משלשים ושנים שבילים, ושלש דרגות של תפוחים הקדושים. וצריכים להזכיר על הקדושה הזו את כלל מעשה בראשית, ומנוחה בסוד של שלשים ושנים השבילים ושלש הדרגות שנקללות בהם, סוד העדות של מעשה בראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, שיש בעדות הזו שלשים וחמש תבות, שלשים ושנים שבילים עם שלש הדרגות של התפוחים הקדושים.

שלש דרגות, שהן: שביעי. שביעי. שביעי. ויש בו סוד של העולם העליון, וסוד של העולם התחתון, וסוד כל האמונה. שלש פעמים אלהים: אחד העולם התחתון. אחד פחד יצחק. ואחד העולם העליון הקדוש, קדש קדשים. צריך אדם להעיר את העדות הזו בשמחה ורצון הלב, להעיד לפני בעלה של האמונה. וכל מי שמעיד את זה וישים לבו ורצונו לזה, מכפר על כל חטאיו.

בשלקמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה אלא רביעית לוג דאיהי שעורא דאת ד', אתמר (סם קב א) תפלה לעני כי יעטר, הדחה ושטיפה, הדחה מלגאו ושטיפה מלבר, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט).

מעלת היום (ח"ב ר"ח, ב)

יומא דא, מתעטר בשבעין עטרין, ושמא עלאה קדישא, אשתלים בכל סטרין, ואתנהירו בלהו דרגין, וכלא בחדוה דברפאן, ובקדושה על קדושה, ותוספת דקדושה.

קדושה של ערב שבת

קדושה דמעלי שבתא, דא איהי קדושה דשבת בראשית. דהא אתקדש מתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין. ובעינן לאדכרא על האי קדושה, כללא דעובדא דבראשית, וגייהא ברזא דתלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דאתכלילן בהו, רזא דסהדותא דעובדא דבראשית, דהינו (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגו'. ויכל אלהים, דאית בסהדותא דא, תלתין וחמש תיבין. תלתין ותריין שבילין, ותלת דרגין דתפוחין קדישין.

תלת דרגין, דאינון: שביעי. שביעי. שביעי. ואית ביה רזא דעלמא עלאה, ורזא דעלמא תתאה, ורזא דכל מהימנותא. תלת זמנין אלהים, חד, עלמא תתאה. וחד, פחד יצחק. וחד, עלמא עלאה קדישא, קדש קודשין. בעי בר גש למסחר סהדותא דא, בחדוה, ברעותא דלבא, לאסחדא קמי מאריה דמהימנותא. וכל מאן דיסהיד דא, וישני לביה ורעותיה לדא, מכפר על כל חובוי.

נשח הקדוש

ברוך אתה יי אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', האי קידושא איהו בחד מתקלא, לקבל סהדותא דמהימנותא, ואינון תלתין וחמש תיבין אחרנין, כמה דאית בויכלו. בלא סלקין לשבעין תיבין, לאתעמרא מהו שבת, דמעלי שבתא, וקאה חולקיה דבר נש, דיכוון רעותיה למלין אליו, ליקרא דמאריה.

נשח הקדוש

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', קדוש זה הוא במשקל אחד פנגד עדות האמונה, והם שלשים וחמש תבות אחרות, כמו שיש בויכלו. הכל עולה לשבעים תבות להתעטר בהם שבת של ערב שבת. אשרי חלקו של אדם שיכונן רצונו לדברים הללו לכבוד רבונו.

קדוש היום

קידושא דיומא, הא אוקמוה בורא פרי הגפן, ולא יתיר. דהא יומא קאים לקדשא ליה, מה דלית הכי בליליא, דאנו צריכין לקדשא ליה, בהני מלין, כמה דאוקימנא. ולא אתקדש האי ליליא, אלא בעמא קדישא לתתא, כד שריא עליהו ההוא רוחא עלאה. ואנו בעינו לקדשא ליה גרעותא דלבא, לכוננא דעתא להאי.

קדוש היום

קדוש היום, הרי פרשוהו בורא פרי הגפן, ולא יתיר. שהרי היום עומד לקדש אותו. מה שאין כן בלילה, שאנו צריכים לקדש אותו בדברים הללו, כמו שבארנו. ולא מתקדש הלילה הזה, אלא רק בעם הקדוש למטה, כששורה עליהם אותה רוח עליונה. ואנו צריכים לקדשו ברצון הלב, ולכונן הדעת לזה.

קדשת היום

ויומא איהו קא מקדשא ליה. וישראל מקדשי בצלותין ובעותין, ומתקדשין בקדושתיה, בהאי יומא. זכאין ישראל, עמא קדישא, דאחסינו יומא דא, אחסנת ירותא לעלמין.

קדשת היום

והיום מקדש אותו, וישראל מקדשים בתפלות ובקשות ומתקדשים בקדשתו ביום הזה. אשרי ישראל העם הקדוש שירשו יום הזה נחלת ירשה לעולמים.

עדות על מעשה בראשית (חלק ג' רע"ג, א ר"מ)

חמישאה, כוס דויכלו. כו"ס, בחשבון אלהים. ויכלו, ב, דכליל לון בלה קדישא, דהאי כוס מלא יינא דאורייתא, צריד לאסהדא על עובדא דבראשית.

עדות על מעשה בראשית

חמישי - כוס של ויכלו. כו"ס בחשבון אלהים. ויכלו - ע"ב, שכוללת אותם הפלה הקדושה. שהכוס הזאת המלאה יין של תורה, צריכה להעיד על מעשה בראשית.

טעימת המאכלים (ח"א מ"ח, ב)

וּבְלִילִיָּא דְשַׁבְּתָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַמְעָמָא
מִכְּלָא, בְּגִין לְאַחֲזֹאֵה דְהָאִי
סַבְתָּ שְׁלוֹם מִכְּלָא אֲתַבְּלִילִית, וּבְלִבְד
דְּלָא יִפְגִּים מִכְּלָא חֲדָא לְיוֹמָא, וְאִית
דְּאֲמְרֵי תְרִין, לְתַרְיִן סְעוּדַתִּי אַחֲרֵינִין
דְּיוֹמָא, וְשִׁפִּיר. וְכַל שְׂפִין אִי סְלִיק יִתִּיר
לְיוֹמָא וְיִכִּיל לְמַטְעַם מִמִּיכְּלִין אַחֲרֵינִין
וְלִזְעִירֵי בְּתָרֵי תְבַשְׂלִין סִגְיָא, וְאוֹקְמוּהָ
חֲבַרְיָא.

הפרוז שבכניסת השבת (ח"ב ר"ד, א)

אַלְא כִּד עָאל שַׁבְּתָא, כְּרוּזָא קְרִי
בְּכוּלְהוּ רְקִיעִין, אֲתַתְּקִנוּ רְתִיכִין,
אֲתַתְּקִנוּ מִשְׂרִיין, לְקַדְמוֹת מְאֵרִיכִין. כְּדִין
נְפִיק חַד רוּחָא מִסְטְרָא דְדְרוּם, וְהָהוּא
רוּחָא אֲתַפְרֵשׁ עַל כָּל אֵינֹון חִילִין
וּמִשְׂרִיין דְּלִסְטֵר יְמִינָא, וְאֲתַלְכְּשֵׁן בֵּיה,
וְהָהוּא רוּחָא אֲקֵרִי לְבוּשָׁא דִיקָר
דְּשַׁבְּתָא. כְּדִין פְּתוּרֵי דְהָאִי עֲלֵמָא,
מִתְתַּקְּנוּ בְּחַד הִיכְלָא. זַכָּאָה חוּלְקִיָּה
דְּהָהוּא בַר נֶשׁ, דְּסְדוּרָא דְּפְתוּרִיָּה אֲתַחֲזִי
תַּמֵּן כְּדָקָא יְאוּת, וְקִימָא כְּלָא מִתְתַּקְּנָא,
כְּלָא כְּסוּפָא, אֵינֶשׁ כְּפֹום חִילִיָּה.

רשות הנשמה לברך (ח"ב סליח, א)

נִשְׁמַת כָּל חַי, הָא חֲבַרְיָא אֲתַעְרוּ בֵּיה
מִלִּין דְּקִשׁוּט. אַבְל אִית לֵן
לְאַדְכְּרָא, הָאִי נִשְׁמַתָּא דְּפִרְחָא מִהָהוּא
חַי הַעוֹלָמִים. וּבְגִין דְּאִיהִי דִילִיָּה, דְּמַנְיָה
נִפְקֹון כָּל בְּרַכָּאן, וְשְׂרִיין בֵּיה, וְהָהוּא אֲשַׁקֵּי
וּמְבַרְךְ לְתַתָּא, הָאִי נִשְׁמַתָּא דְּנִפְקָא
מַנְיָה, אִית לָהּ רֶשׁוּ לְבָרְכָא לְהָאִי אֲתַר.
וְעַל דָּא פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין מִהָהוּא חַי,
בְּמַעֲלֵי שַׁבְּתָא. אֵינֹון נִשְׁמַתִּין
דְּאֵינֹון פְּרַחָאן, מִמֶּשׁ מְבָרְכִין לְהָאִי אֲתַר

טעימת המאכלים

וּבְלִילִי שַׁבְּתָא צְרִיף אָדָם לְטַעַם מִהַכֵּל כְּדִי
לְהִרְאוּת שְׁסַפְתָּ שְׁלוֹם הַזֵּאת נִכְלָלָה מִהַכֵּל,
וּבְלִבְד שְׁלָא יִפְגִּם מִאֲכָל אֶחָד לְיוֹם, נִישׁ
אוֹמְרִים שְׁנַיִם, לְשַׁתֵּי הַסְּעוּדוֹת הָאֲחֵרוֹת
שֶׁל הַיּוֹם, וְנִיפָה. וְכַל שְׂפִין אִם מַעֲלָה יִתִּיר
לְיוֹם וְיִכּוֹל לְטַעַם מִמִּאֲכָלִים אַחֲרִים.
וְלִקְטָנִים בְּשְׁנֵי תְבַשְׂלִים מִסְּפִיק. וּבְאַרְוָה
הַחֲבָרִים.

הפרוז שבכניסת השבת

אַלְא כְּשֶׁנִּכְנְסַת שַׁבְּתָא, פְּרוּז קוּרָא בְּכָל
הַרְקִיעִים: הַתְּתַקְּנוּ מְרַכְּבוֹת, הַתְּתַקְּנוּ
מַחֲנוֹת כְּנֶגֶד רְבוּבֹנְכֶם. אַז יוֹצֵאת רוּחַ
אֲחַת מִצַּד הַדְּרוּם, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִפְרָשֶׁת
עַל כָּל אוֹתָם חֲלִלוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁל צֵד יְמִין,
וּמִתְלַבְּשׁוֹת בּוֹ, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִקְרָאת לְבוּשׁ
כְּבוֹד שֶׁל שַׁבְּתָא. אַז הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הַעוֹלָם
הַזֶּה מִתְּקַנּוֹת בְּהִיכָל אֶחָד. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל
אוֹתוֹ אָדָם שְׁסֻדוֹר שֶׁלְּחַנּוּ נִרְאָה שֶׁם פְּרָאִי,
וְהַכֵּל עוֹמֵד מִתְּקוֹן בְּלִי בּוּשָׁה, אִישׁ כְּפִי כַּחוֹ.

רשות הנשמה לברך

נִשְׁמַת כָּל חַי, הַרִי הַחֲבָרִים עוֹרְרוּ בּוֹ דְּבַרֵּי
אַמַּת. אַבְל יֵשׁ לָנוּ לְהַזְכִּיר, הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת
שֶׁפּוֹרַחַת מֵאוֹתוֹ חַי הַעוֹלָמִים. וּמִשׁוּם
שֶׁהִיא שְׁלוֹ, שְׁמַמְנוּ יוֹצֵאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת
וְשׁוֹרוֹת בּוֹ, וְהָהוּא מְשַׁקָּה וּמְבַרְךְ לְמַטָּה,
הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת שֶׁיוֹצֵאת מִמֶּנּוּ יֵשׁ רְשׁוּת לְבָרְךְ
אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

וְלִכְּנַן פּוֹרַחוֹת הַנִּשְׁמוֹת מֵאוֹתוֹ חַי בְּעַרְב
שַׁבְּתָא, אוֹתָן נִשְׁמוֹת שֶׁפּוֹרַחוֹת, מִמֶּשׁ
מִבְּרָכוֹת מְקוֹם זֶה שֶׁנִּקְרָא שֶׁם מְלִמְטָה.

ואותו מקום שיוצאות ממנו, מברך אותו למעלה, ושם זה מקבל ברכות ממטה וממעלה, ונכללת מכל הצדדים.

בימי החל היא מקבלת ברכות משאר הנשמות שמברכות אותה מלמטה, **ביום השבת** היא מקבלת ברכות מאותן נשמות עליונות שמברכות אותה בארבעים וחמש **תבות כחשבון מ"ה**. (מנשמת כל חי עד והאחרונים) (ובסוד של חמשים תבות, כחשבון מ"ה) כמו שבארנו בסוד מ"ה ובסוד מ". זה העולם העליון, וזה העולם התחתון. נשמת כל חי (עד והאחרונים) - מ"ה. וזמן ואלו פינו מלא שירה עד ומלפנים - עולה התשבחת האחרת חמשים תבות. ואף על גב שלא עומד הדבר בחשבון, עולה החשבון סוד מ", ומשם והלאה עולה התשבחת האחרת לחשבון (מ"ה) מאה תבות, תשלומים של הכל, ומרפבה אחת על מה ששורה שהוא תשלום (אותו שלם עליון).

וכל השבח הזה וכל הדברים הללו כלם איברים ידועים בחשבון לתשלום שבת ולהשתלם מהם פראוי. **אשרי העם שידועים לסדר את שבח רבונם פראוי**. מכאן והלאה סדור התפלה כמו שתקן.

יום הנשמות

היום הזה הוא יום הנשמות שמתעטר אותו צרור הנשמות (בתפוחות של אדום). משום כך משבחים בתשבחות תשבחת הנשמה, והינו נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלהינו ורוח כל בשר וכו'. ואין התשבחת אלא בצד של

דאקרי שם מתתא. והוא אתר דנפקי מניה מברך ליה לעילא, והאי שם מקבלא ברכאן, מתתא ומעילא, ואתכלילת מכל סטרין.

ביומי דחול, איהי מקבלא ברכאן משאר נשמתין, דקא מברכין לה מתתא. **ביומא** דשבת, איהי מקבלא ברכאן מאינון נשמתין עלאין, דקא מברכאן לה בארבעין וחמש תיבין, כחושבן מ"ה. (מנשמת כל חי עד והאחרונים) (ס"א) וברוא דחמשין תיבין, כחושבן מ"ה) כמה דאוקימנא, ברוא מ"ה, וברוא מ". דא עלמא עלאה, ודא עלמא תתאה. נשמת כל חי (ס"א עד והאחרונים) מ"ה. וזמן ואילו פינו מלא שירה עד ומלפנים, סלקא תושבחתא אחרא חמשין תיבין. ואף על גב דלא קיימא תמן מלה כחושבנא, סלקא חשבנא רוא מ". ומתמן ולהלאה סלקא תושבחתא אחרא לחשבון (מ"ה) מאה תיבין, תשלומין דכלא, וחד רתיבא על מה דשריא דאיהו תשלומא (ס"א הוא שליטא עלאה).

וכל שבחא דא, וכל מלין אליון, בלהו שייפין ידיען, כחושבנא לתשלומא דשבת, ולאשתלמא מנייהו, כדקא חזי. **זכאה עמא, דידיעי לסדרא שבחא דמריהון, כדקא יאות**. מכאן ולהלאה סדורא דצלותא כמה דאתתקנת.

יום הנשמות (ח"ב ר"ה, ב)

האי יומא, איהו יומא דנשמתין, דאתעטרא ההוא צרורא דנשמתין. (בתושבחו דמאריהו) בגין כך משבחי בתושבחון תשבחתא דנשמתא, והיינו נשמת כל חי תברך את שמך יי' אלהינו

נִשְׁמָה וְרוּחַ, וְהַיּוֹם הַזֶּה עוֹמֵד בְּרוּחַ וְנִשְׁמָה,
וְלֹא שֶׁל גּוֹף.

יוצר אור

הַתְּשֻׁבָּה שֶׁל דְּרָגָה אַחֲרֵת עֲלִיּוֹנָה, סוֹד
הַיּוֹם, שֶׁמֶשׁ קְדוּשָׁה שֶׁהִיא אֹר הַיּוֹם, הַיְנוּ
יוֹצֵר אֹר. סוֹד הָאֹר הַמְּאִיר, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִזְנָנִים
וּמְאִירִים כָּל אוֹתוֹ הַצְּבָאוֹת, הַמְּרַכְּבוֹת,
וְהַכּוֹכָבִים וְהַמְּזָלוֹת, וְכָל אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים
עַל הָעוֹלָם.

תְּשֻׁבּוֹת הָעוֹלָם הֵבֵא

תְּשֻׁבָּתוֹ שֶׁל הָעוֹלָם הֵבֵא בַּיּוֹם הַזֶּה,
הַיְנוּ אֵל אֲדוֹן. וְהַתְּשֻׁבָּה הַזֹּאת הִיא בְּסוֹד
עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת
שֶׁמִּתְעַטְרוֹת בְּאַבוֹת וּבַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה
הַקְּדוּשָׁה.

תְּשֻׁבָּת עַל תְּשֻׁבָּת

הָאוֹתִיּוֹת הַקְּטַנוֹת הֵן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, שֶׁהֵן אֵל
בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה וְכוּ', וְאִין בֵּין תְּבָה לְתְבָה
רוּחַ אַחֵר, אֲלֵא אוֹת רְשׁוּמָה בְּכָל תְּבָה
וְתְבָה. וּבְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן יֵשׁ רוּחַ, וְהַצְּדִידִים
הַקְּדוּשִׁים בֵּין אוֹת לְאוֹת. וְזוֹהִי תְּשֻׁבָּת
עַל תְּשֻׁבָּת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל
הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֻׁבָּחוֹת וְאוֹמְרוֹת לְמַלְךְ
הָעֲלִיּוֹן יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.

עֲלִית הַתְּשֻׁבָּת לְמַעְלָה

כְּשֶׁהַתְּשֻׁבָּת הַזֹּאת עוֹלָה לְמַעְלָה, שְׁשִׁים
מְרַכְּבוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁאֵמְרָנוּ, מְזִדְמָנוּ
וְלוֹקְחוֹת אֶת הַתְּשֻׁבָּת הַזֹּאת מִהַעֵם הַקְּדוּשׁ,
וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְהַתְעַטֵּר בָּהּ בְּכַמָּה מְרַכְּבוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת שְׁמִמָּנוֹת. וְכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים
שֶׁבָּגוּ עֲדוֹ, כָּלֵם מִתְעַטְרִים בְּתְשֻׁבָּת

וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר וְכוּ'. וְלִית תּוֹשְׁבַתָּא אֲלֵא
בְּסִטְרָא דְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא, וְהֵאֵי יוֹמָא,
קִימָא בְּרוּחָא וְנִשְׁמָתָא, וְלֵאוּ דְגוּפָא.

יוצר אור

תּוֹשְׁבַתָּא דְּדִרְגָא אַחֲרָא עֲלֵאָה, רוּא
דְּיוֹמָא, שְׁמִשָּׂא קְדִישָׁא
דְּאִיהוּ נְהוּרָא דִּימָמָא, הַיְנוּ יוֹצֵר אֹר.
רוּא דְנְהוּרָא דְנְהוּרָא, דְּמִנְיָה אֲתִנּוּ וְנְהוּרִין
כָּל אִינוּן חַיִּילִין, רְתִיכִין, וְכַכְבִּיא וּמְזוּלִי,
וְכָל אִינוּן דְּשִׁלְטִין עַל עֲלָמָא.

תְּשֻׁבּוֹת הָעוֹלָם הֵבֵא (ח"ב ר"ח, ב)

תּוֹשְׁבַתָּא דְּעֲלָמָא דְּאֲתִי בְּיוֹמָא דְּאֵ,
הַיְנוּ אֵל אֲדוֹן. וְתּוֹשְׁבַתָּא
דְּאֵ, אִיהוּ בְּרוּא דְּעֲשָׂרִין וְתִרִין אֲתִנוּן
עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּמִתְעַטְרוּן בְּאַבְהֵן
וּבְרְתִיכָא עֲלֵאָה קְדִישָׁא.

תְּשֻׁבָּת עַל תְּשֻׁבָּת

אֲתִנוּן וְעִרִין, אִינוּן עֲשָׂרִין וְתִרִין אֲתִנוּן,
דְּאִינוּן בְּעֲלָמָא תְּתָאָה, דְּאִינוּן
אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעַה וְכוּ', וְלֵא אִית בֵּין
תִּיבָה לְתִיבָה, רוּחָא אַחֲרָא, אֲלֵא אֵת
רְשִׁימָא בְּכָל תִּיבָה וְתִיבָה. וּבְעֲלָמָא
עֲלֵאָה, אִית רוּחָא, וְסִטְרִין קְדִישִׁין, בֵּין
אֵת לְאֵת. וְדֵא אִיהוּ, תּוֹשְׁבַתָּא עַל
תּוֹשְׁבַתָּא, דְּאֲתִנוּן עֲלָאִין דְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה, קָא מְשַׁבַּח וְאָמַר לְמַלְכָא
עֲלֵאָה יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.

עֲלִית הַתְּשֻׁבָּת לְמַעְלָה

כְּד תּוֹשְׁבַתָּא דְּאֵ סִלְקָא לְעִילָא, שְׁתִּין
רְתִיכִין עֲלָאִין דְּקִאֲמְרוּן, מְזִדְמָנוּ
וְנִטְלִי לְהֵאֵי תּוֹשְׁבַתָּא מְעַמָּא קְדִישָׁא,
וְסִלְקִי לָהּ לְאֲתַעְטְרָא בָּהּ, בְּכַמָּה רְתִיכִין
עֲלָאִין, דִּי מְמָנוּ, וְכָל אִינוּן צְדִיקִיא
דְּבִגְנָתָא דְּעֲדוּן, כָּלֵהוּ מִתְעַטְרוּן

בתושבתתא דא, וכל אינון רתיכין, וכל אינון נשמתין דצדיקיא, בלהו סלקין בתושבתתא דא, עד רזא דכורסייא.

הזאת, וכל אותן מרפבות וכל אותן נשמות הצדיקים, כלם עולים בתשבתת הזו עד סוד הפסא.

התשבתת שעולה על כל התשבתות בד מטא לכורסייא קדישא, תושבתתא דא דכל ישראל, קיימא תמן, עד זמנא דקאמרי קדשה עלאה דמוסף. וברין סלוקא דלתתא לעילא, לאתתתא כלא לעילא לעילא, למהוי כלא חד. דא איהי תושבתתא, דסלקא על בלהו תשבתן.

התשבתת שעולה על כל התשבתות ובשמאינה לפסא הקדוש התשבתת הזו של כל ישראל, עומדת שם עד הזמן שאומרים הקדשה העליונה של מוסף. ואז העליה שלמטה למעלה, להאחז הכל למעלה למעלה להיות הכל אחד. זוהי התשבתת שעולה על כל התשבתות.

יהודים חושיו והינצלו

הוי בי גדול היום ההוא מאין במהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע (ירמיה ברוק ל"ז)

האם הנך חפץ להנצל מפצצת אטום?
מהקרינות?
האם הנך יודע מה יסוכך עליך?

האם שמעת היכן ניתן להשיג בימינו תיבת נח כדי להינצל?

הזמן אוזל אל תתמהמה!

המשך "עֲרֵכָה שֶׁל שָׁעָה" מעמוד נב

כתב הפף החיים (סי' קנ"ה סקי"ג): מוצנה פְּרִיָה וְרִבְיָה שְׁלֵא יְהֵא עֶקֶר בְּשִׁכְלוֹ שְׁאִינוּ מוֹלִיד, וְאָמְרוּ חז"ל וְדָלָא מוֹסִיף יִסְיָה, וְצָרִיף שִׁיחֲדֵשׁ בְּכָל יוֹם: מַה שְׁלֵא חֲדָשׁ מִקְדָּמַת דְּנָא, וּבְזָה יֵאִירוּ יִמְיוֹ לְעוֹלָם הַבָּא (בשם אור צדיקים אות י"ג), וְכֵתֵב כְּרִנָּא הֵבֵן אִישׁ חַי זִי"ע (חלק דְרוּשִׁים פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים ד"ה אַם אֲדוֹנָיו יִפְנוּ לוֹ), וְז"ל: כִּי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק הַנִּסְתֵּר, וְקִרְאִים בְּגִימִים, וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּחֻלְק הַנִּגְלָה וְקִרְאִים בְּנוֹת, עִפ"ל. וְיוֹצֵא לְפִי דְבַרְיָהֶם הַקְדוּשִׁים שֶׁקָּדִי לְצֵאת יְדֵי חוֹבַת פְּרִיָה וְרִבְיָה בַתוֹרָה, חֵיב לְחַדֵּשׁ גַּם בְּנִגְלָה וְגַם בְּנִסְתֵּר, וְמִי יֹאמֵר וְכִיתִי וְנִצָּאתִי יְדֵי חוֹבַתִּי.

ובזהר הקדוש (פְּרִשְׁת שְׁלַח לך דף קע"ג ע"א) כְּתוּב, שֶׁכָּל יְהוּדֵי חֵיב לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל לְנִשְׁמָה מַה חֲדוּשָׁה, וְאִם לֹא חֲדוּשָׁה, נִמְצָאת בְּבוֹשָׁה גְדוּלָה.

וְכֵתֵב בְּסֵפֶר "זֵהר חַי", דְּכָל אֶחָד חֵיב לְחַדֵּשׁ בַּתוֹרָה בְּשַׁבַּת כְּפִי יְכוּלָתוֹ, בְּכָל חֻלְקֵי פְרָד"ס הַתוֹרָה וּבְדַרְשׁוֹת חז"ל. וּבשׁו"ת "תוֹרָה לְשִׁמְחָה" (לְרַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים – א"ח ס"טוֹן צ"ח) כְּתוּב: כִּי מִי שֶׁחֲדָשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ בַּתוֹרָה, בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁבוּעִי וּכְתֵבֶם לֹא יוֹצֵא אוֹתוֹ בְּפֶה עַד שַׁבַּת, וְאֵז וְחֻשָּׁב שֶׁחֲדָשׁוֹ בְּשַׁבַּת.

שְׁלוֹ וְאוֹמֵר: שְׁמַעוּ חֲדוּשׁ תוֹרָה שְׁאוֹמֵרֵת נִשְׁמַת פְּלוּנֵי זֶה. וְכֵלֶם מְעַמְדִים אוֹתוֹ דָּבָר בְּשִׁתִּי יְשִׁיבוֹת. הֵם לְמַטָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה חוֹתֵם לְאוֹתוֹ דְּכָר.]

תָּא חַי, כַּד מְלָה אֶתְחַדֵּשׁ בְּאוֹרֵייתָא, וְנִשְׁמַתָּא דְנַחְתָּא בְּשַׁבְתָּא אֶתְעַסְקַת בְּאִינוּן מְלִין חֲדָתִין, וְסַלְקֵי לְעֵילָא. כָּל פְּמִלְיָא דְלְעֵילָא, צִיִּיתִין לְהֵהוּא מְלָה, וְחִיּוֹת הַקְדֵּשׁ מִתְרַבִּין בְּגִדְפִין, וּמִתְלַבְּשֵׁן בְּגִדְפִין. וְכַד שְׂאִיל לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, וְלֹא תָבִין וְשִׁתְקִין, כְּדִין חִיּוֹת הַקְדֵּשׁ מַה כְּתִיב, (יִחְזַקְאֵל א) בְּעַמְדָּם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן, כְּמָה דְאֵת אִמֵּר (אִיב לב) כִּי עֲמָדוֹ לֹא עֲנֵנּוּ עוֹד. (יִחְזַקְאֵל ח) וְכַפְתַּחוּ עֲמָדוֹ כָּל הָעָם. - [בְּאוֹר: בַּא וְרָאָה, כְּשֶׁדָּבָר מִתְחַדֵּשׁ בַּתוֹרָה וְנִשְׁמַתָּה שִׁיּוֹרְדַת בְּשַׁבַּת הַתְּעַסְקָה בְּאוֹתָם דְּכָרִים חֲדָשִׁים וְעוֹלָה לְמַעְלָה, כָּל הַפְּמִלְיָה שֶׁל מַעְלָה מְקַשְׁיבָה לְאוֹתוֹ דְּכָר, וְחִיּוֹת הַקְדֵּשׁ מִתְרַבִּים בְּכַנְפֵיהֶם וּמִתְלַבְּשִׁים בְּכַנְפֵיהֶם. וְכַשִּׁשׁוֹאֵל אוֹתָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא מְשִׁיבֵין, וְשׁוֹתְקִין, אֵז חִיּוֹת הַקְדֵּשׁ מַה כְּתוּב? (יִחְזַקְאֵל א) "בְּעַמְדָּם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן", כְּמוֹ שְׁנֵאֵמַר (אִיב לב): "כִּי עֲמָדוֹ לֹא עֲנֵנּוּ עוֹד". (יִחְזַקְאֵל ח): "וְכַפְתַּחוּ עֲמָדוֹ כָּל הָעָם"]. (עִינן שֶׁם בְּאַרְבַּע וּבְדָף קַע"ד ע"ב). (עִינן בְּסִידוּרוֹ שֶׁל שַׁבַּת" שְׂרַשׁ חֲמִישִׁי עֲנָן ב' אוֹת ח/ וד"ל: וְדָבָר הַכָּל בְּשַׁבַּת נִתְּנָה תוֹרָה, אִף אוֹר הַתוֹרָה וְרִבּוּן דְּאוֹרֵייתָא צָרִיף אֲדָם לְחַדֵּשׁ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת. (עִינן שֶׁם).

ג. כְּתֵב קֵב הַיְשֵׁר (פְּרָק ל"ה) דְּבִיּוֹם הַיְאָרְצִיט שֶׁל אֲבִיו אוֹ אִמּוֹ, וְכֵן גַּם שֶׁל תְּמִיו וְחַמּוֹתוֹ, לֹא דִי בְּקִדִּישׁ וְתַעֲנִית שְׁמוּעִיל לְהַנְצִל מִמְקַצַּת הַדִּין, אֲלֵא יִרְאָה לְהַמְצִיא לְעִשׂוֹת טוֹב בְּיוֹם הַזֶּה, וְיִרְאָה לְחַדֵּשׁ בוֹ אֵיזָה דְּכָר בַּתוֹרָה, אֵז יֵשׁ תוֹעֵלַת גְּדוּלָה לְאֲבִיו וְלִאִמּוֹ, וְכֵן בְּשִׂאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה כְּשֶׁהֵבֵן מְחַדֵּשׁ אֵיזָה חֲדוּשׁ תוֹרָה לְשִׁמְחָה, אֵז הֵבֵן מִשְׁמַח אֲבִיו וְאִמּוֹ, וּמַעֲטָרִין לְאֲבִיו וְאִמּוֹ בְּכִמָּה עֵיטוּרִין, וְכֵן לְחַמּוֹת וְחַמּוֹתָא (עִינן שֶׁם).

ד. **בזהר** (פְּרִשְׁת שְׁלַח לך דף קע"ג עמוד ב'): בִּין דְּסַלְקִין כְּלָהוּ נִשְׁמַתִּין דְּשָׂארוֹ עֲלֵיהֶוּ דְּיִשְׂרָאֵל. סַלְקֵי וְקִיִּמִין בְּדִיּוֹקָנָא קַמִּי מְלַכָּא קְדִישָׁא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא שְׂאִיל לְכָלְהוּ, מֵאִי תוֹדוּשָׁא הֵנָּה לְכוּ בְּהֵהוּא עֲלֵמָא בְּאוֹרֵייתָא. וְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּחֲדוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא אִמְרַת קַמִּיה. כְּמָה חֲדָתָה עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, כְּגִישׁ לְפְמִלְיָא דִּילִיה, וְאִמֵּר, שְׁמַעוּ תוֹדוּשָׁא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאִמְרַת נִשְׁמַתָּא דָּא דְּפִלוּנִי, וְכָלְהוּ מוֹקַמִי הֵהִיא מְלָה בְּתֵרִי מִתְיַבְמִי. אִינוּן לְתַתָּא, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא לְעֵילָא, חֲתִים לְהֵהִיא מְלָה. - [בְּאוֹר: בִּין שְׁעוֹלוֹת כָּל הַנִּשְׁמַת שְׁשֵׁרוֹ עַל יִשְׂרָאֵל, עוֹלוֹת וְעוֹמְדוֹת בְּדַמּוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹאֵל אֵת כָּלֶם: אֵיזָה חֲדוּשׁ הֵיָה לְכֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם בַּתוֹרָה? אֲשֵׁרִי מִי שְׁאוֹמֵר לְפָנֵי חֲדוּשׁ עַל הַתוֹרָה. כְּמָה חֲדָה עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. מְכַנֵּס פְּמִלְיָה

המשך בעמוד 19